

[Sigsgaard.]

på en eller anden måde burde komme til offentlighedens kundskab, for noget af det særdeles uheldige i den slags ting er jo, når det sker under bordet, som tanken var med denne henvendelse.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg er ikke bekendt med andre henvendelser, der skulle foreligge på noget tidspunkt i den retning.

Jeg vil gerne understrege, at det efterhånden er blevet min erfaring som minister, og det gælder, hvad enten det drejer sig om broer, eller man møder højere embedsmænd, eller hvem man gør, at man skal holde sig til at snakke om vejr og vind.

Sigsgaard (VS):

Ja, jeg mangler altså lige ministerens kommentar til det andet tillægsspørgsmål, nemlig om ministeren ikke ville finde det godt, hvis henvendelser til Danmarks radio, som kan karakteriseres som klager, f. eks. den, undervisningsministeren her har rettet, på en eller anden måde kom til offentlighedens kundskab. Det vil jeg meget gerne have svar på.

Så vil jeg i øvrigt gerne slutte det her af med at sige, at der jo er tilstrækkelig mange, der i dag sidder med ørerne i radioen og startklar båndoptager for at bringe anderledes tænkende til tavshed. Det ville være rart, om ministrene ville afholde sig fra den slags sysler.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg vil gerne sige, at jeg i princippet mener, at når lige undtages ministre, så må enhver have retten til at kunne klage over programmer og over, hvad radioen i øvrigt gør, i henvendelser til radiorådsformanden, eller hvem de vil gøre det til. Men jeg vil altså sige, at hvis vi skulle foreskrive, at alle klager og kritikker blev offentliggjort, så ville vi nok komme op på et kæmpespild og også noget, der ikke kunne siges at være berettiget til at optage andres tid.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Gerda Møller* (KF) til ministeren for kulturelle anliggender:

„Kan ministeren forklare, hvad formålet er med, at den danske statskasse finansierer en „marxistisk afdeling for fysisk planlægning“ på kunstakademiets arkitektskole?“ (Spm. nr. 360).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålet stilles på baggrund af en annonce i bladet *Arkitekten*, hvori arkitektskolen bl. a. søger en videnskabelig assistent, der skal undervise ved marxistisk afdeling for fysisk planlægning.

Det må forekomme ejendommeligt, at den danske statskasse finansierer en uddannelse, der forudsætter, at resultatet skal blive nogle marxistiske planlæggere. Hvad skal vi med dem? Den marxistiske planlægning, vi kender fra de marxistiske lande, har jo ikke kvaliteter, der gør det tilrådeligt for frie lande at følge i samme spor.

Det mest kendte eksempel på marxistisk bygningskunst og fysisk planlægning fra de senere år er muren ned gennem Berlin og det armerede bælte af maskingeværtårne og pigtrådsrækker langs Østtysklands vestgrænse. Hvad i alverden er meningen med, at en dansk arkitektskole har indrettet en afdeling for marxistisk planlægning? Vi har ikke brug for den slags fysisk planlægning, som man praktiserer i de marxistiske lande.

Gerda Møller (KF):

Ifølge stillingsopslag søger kunstakademiets arkitektskole en lærer i marxisme. Han skal være — jeg citerer: „Videnskabelig assistent ved institut i bygningskunst, sektion B, afdeling M“, der betegner sig selv om en marxistisk afdeling for fysisk planlægning. Det er afdelingens mål at gøre arkitektstudiet marxistisk, og den nye lærers hovedopgave er: „at konsolidere og videreudvikle afdelingens studiepraksis, der indbefatter arbejde med at opbygge faget på videnskabeligt“ — jeg formoder marxistisk — „grundlag“.

På den baggrund vil jeg bede ministeren forklare, hvad formålet er med, at den danske statskasse skal finansiere en marxistisk afdeling for fysisk planlægning på kunstakademiets arkitektskole.

Jeg tror, at mange med mig finder det